

РЕШЕНИЕ

№ 13426

гр. София, 06.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **13598** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда 226 от АПК.

Образувано е по жалба на „Айслин -2002“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт № Р-22221921006534-091-001 от 01.07.2022 г., потвърден с Решение № 1499 от 19.09.2022 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП. По дело № 110164/22г. е било постановено решение от АССГ.ВАС е отменил Решение №9882 от 25.06.2024г. на АССГ по адм.д.№ 10164/22г. и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ с конкретни указания.

С жалбата до АССГ, дружеството оспорва РА в частта на отказано право на данъчен кредит в общ размер от 10 633.80 лв., за данъчни периоди м. 12.2015 г., м. 08, м. 11, м. 12.2016 г., м. 06.2017 г., м. 06, м. 07, м. 09 и м. 12.2018 г., м. 02, м. 03 и м. 09.2019 г. по фактури, издадени от „БД Сървисис“ ЕООД, „Криейтиз Супертрейд“ ЕООД, „Мега Сън Протект“ ЕООД, „Фън Холидейс БГ“ ЕООД, „Френдес“ ЕООД, „Ото“ ЕООД, „Трейдинг Ламо Груп“ ЕООД, „Ефектив Маркет“ ЕООД и „Сезони 2015“ ЕООД, и са определени лихви за забава на стойност 5 069.53 лв., както и в частта на определен допълнителен корпоративен данък в общ размер от 5 786.91 лв. за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., ведно с лихви за забава на стойност 2 485.02 лв.

Навеждат се доводи, че констатациите и изводите в РА са неверни и недоказани, а РА е незаконосъобразен и необоснован, поради издаването му в противоречие с писмените доказателства, разпоредбите на ЗДДС и ЗКПО, практиката на ВАС и практиката на СЕС. Твърди

се, че въпреки представени в хода на ревизията множество документи (договори, приемо-предавателни протоколи, платежни документи, счетоводни документи и други), от които се установяват получените от дружеството доставки на услуги, издателите на РА отказват да признаят правото на данъчен кредит с аргумент, че те не са достатъчни да удостоверят реалността на доставките с получател „АЙСЛИН - 2002“ ООД. В тази връзка жалбоподателят поддържа, че РА е в противоречие с писмените доказателства, събрани в хода на ревизията, от които се установява реалността на процесите доставки. Позовава се на практика на Върховния административен съд и Съда на Европейския съюз, за да обори изводите на ревизиращия екип, че не му се следва право на данъчен кредит по спорните доставки. В частта по ЗКПО в жалбата се излагат аргументи, че РА е незаконосъобразен и необоснован относно извършено данъчно преобразуване на счетоводния финансов резултат на „АЙСЛИН - 2002“ ООД, на основание чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от ЗКПО. Твърди се, че РА е в противоречие с всички доказателства, представени от „АЙСЛИН - 2002“ ООД в хода на ревизията, от които се установява документалната обосновааност на отчетените разходи по процесните фактури, издадени от „БД Сървисис“ ЕООД, „Криейтиз Супертрейд“ ЕООД, „Мега Сън Протект“ ЕООД, „Фън Холидейс БГ“ ЕООД, „Френдес“ ЕООД, „Ото“ ЕООД, „Трейдинг Ламо Груп“ ЕООД, „Ефектив Маркет“ ЕООД, „НБС Студио“ ЕООД и „Сезони 2015“ ЕООД. В тази връзка обосновава извод, че разходите по фактурите, издадени от тези доставчици, са документално обосновани, отразяват вярно посочените в тях стопански операции, осчетоводени са в съответствие с изискванията на счетоводното законодателство и следва да бъдат признати като разходи на дружеството. С изложените аргументи дружеството жалбоподател моли съда да отмени РА в оспорваната част. Претендира разноси по делото.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. П. Поддържа жалбата. Представя писмени бележки с подробно развити съображения за нейната основателност. Претендира разноси по делото по списък.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, се представлява по делото от юрк. М., която оспорва жалбата с позоваване на доводите, изложени в решението на административния орган за потвърждаване на РА. Моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна поради законосъобразност на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, , след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221921006534-020-001 от 19.11.2021 г., връчена на дружеството на 25.11.2021 г. по електронен път, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания от дружеството адрес [електронна поща], е възложено извършването на ревизия на „АЙСЛИН-2002” ООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.12.2015 г. до 31.12.2019 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване, тече определеният със ЗВР тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 25.02.2022 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът е продължен до 21.04.2022 г. със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22221921006534-020-002 от 22.02.2022 г., връчена електронно на 23.02.2022 г.

Горните заповеди са издадени от Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена като компетентен орган по чл. 112, ал. 1 от ДОПК, вр. с ал. 2, на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и на основание чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) със Заповед № 3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д., Заповед № 3-ЦУ-3365 от 19.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП Г. Д. и Заповед № РД-01-787 от 08.11.2021 г. на и. д. директора на ТД на НАП С. Е. Н..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221921006534-092-001 от 05.05.2022 г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 05.05.2022 г. От дружеството е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, депозирано в ТД на НАП С., с вх. №ИТ-00-733 от 08.06.2022 г. Възражението е обсъдено от органите по приходите и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт (РА) № Р-22221921006534-091-001 от 01.07.2022 г., издаден от Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията, и Г. П. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 04.07.2022 г.

С РА са направени корекции на декларираните от дружеството задължения за данъци, както следва: за данък по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) общо в размер на 10 633,80 лв. за ревизираните данъчни периоди: декември 2015 г., август, ноември и декември 2016 г., юни 2017 г., юни, септември и декември 2018 г., февруари, март и септември 2019 г., и са определени лихви за забава в размер на 5 069,53 лв., в това число лихви в размер на 303,72 лв. за периоди, за които няма корекции на декларираните резултати по ЗДДС; за допълнително установен корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) над декларираните общо в размер на 5 786,91 лв., ведно с лихви в размер на 2 485,02 лв.

С РАПРА е поправена допуснатата очевидна фактическа грешка в таблица № 3 на РА, в която погрешно е изписан вида на задължението в т. 1 от същата като „данък върху добавената стойност“ вместо „корпоративен данък“.

Процесната ревизия е първа за посочените периоди и вид данъчни задължения по отношение на това данъчно задължено лице.

Установен е вид на извършваната от жалбоподателя търговска дейност – предоставяне на рекламни/печатни услуги, като за целта ползва нает обект, находящ се в [населено място], [улица].

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане в хода на ревизията са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК се прилага към РА и е неразделна част от него.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22221921006534-040-001 от 17.12.2021 г. Ревизиращите са изискали да бъдат представени търговските и счетоводни документи на дружеството, свързани с осъществяваната дейност през ревизираните периоди, в това число: първични и вторични счетоводни документи и регистри, оборотни ведомости, главни книги,

хронологии на счетоводни сметки, доказателства за източници на финансиране, както и документи от значение за установяване на реалността на доставките по фактури, издадени от „ФЕРСТИЛ 2014“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БД СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „КРИЕЙТИЗ СУПЕРТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГА СЪН ПРОТЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФЪН ХОЛИДЕЙС БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФРЕНДЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ОТО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

От дружеството са представени документи и са дадени писмени обяснения, които коментирани в РД. Ревизиращите са направили преглед на оригиналните първични счетоводни документи и на регистрите на жалбоподателя, за което е съставен Протокол № 1665485 от 05.04.2022 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на контрагентите на задълженото лице. За резултатите са съставени протоколи за извършени насрещни проверки и са взети предвид данните, съдържащи се в информационната система на НАП и касаещи процесните доставчици.

В резултат на извършените процесуални действия и след анализ на събраните доказателства, органите по приходите са приели, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури не са налице императивно изискуемите от закона предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и чл. 25 от ЗДДС, а именно не е доказано фактическо извършване на доставките, което е известно или няма как да не е известно на ревизирувания субект. В резултат на горното на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 633,80 лв. Във връзка с установените задължения по ЗДДС органите по приходите са начислили и лихви за забава общо в размер на 5 069,53 лв.

В частта на облагането по ЗКПО, въз основа на фактите и обстоятелствата, установени в частта на облагането по ЗДДС и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, както и на основание чл. 16, ал. 1, т. 4 от ЗКПО, ревизиращият екип е преобразувал счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество в посока увеличение с осчетоводени разходи в размер на 57 869,00 лв. Разходите представляват сбора от данъчните основи по фактури, издадени от контрагенти на жалбоподателя. В резултат на това в хода на ревизията на лицето са установени задължения за корпоративен данък общо в размер на 5 786,91 лв., ведно с лихви в размер на 2 485,02 лв.

РА е оспорен от „АЙСЛИН-2002“ ООД по административен ред пред директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, във връзка с което е постановено Решение № 1499/19.09.2022 г., с което жалбата му в частта на установените данъчни задължения по ЗДДС и ЗКПО е отхвърлена. В мотивите на решението органът е посочил, че обстоятелствата, относими към правото на данъчен кредит, а именно – реалното получаване на стоките или извършване на услугите, предмет на доставки, не са доказани от задълженото лице. Сигнал е до извода, че жалбоподателят не се е справил с доказателствените си задачи и не е установил наличието на реално извършени сделки. Приел е, че са налице формално изготвени документи, зад които фактически не стои нищо и това е известно и няма как да не е известно на задължения субект. Позовавайки се на Решение от 07 декември 2020 г. по дело С-285/09 R на СЕС, органът приема, че ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са обвързани с реални стопански операции от посочените

в тях доставчици, жалбоподателят фактически участва в сделки, свързани с данъчна злоупотреба. Сочи се, че ползването от получателя за упражняване на право на данъчен кредит на фактура с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама. С тези мотиви директорът на ДОДОП С. намира, че обосновано и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните в настоящото производство първични счетоводни документи. Във връзка с изложеното и предвид нормата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, е прието, че фактурите не отразяват реално извършени стопански операции, поради което обективизираните с тях разходи не могат да се приемат като документално обосновани. С оглед на това и на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, според органа законосъобразно е преобразуван от ревизиращия екип счетоводния финансов резултат на жалбоподателя за процесните периоди, поради което ревизионният акт следва да бъде потвърден и в частта на допълнително установените задължения по ЗКПО.

Решението е връчено на „АЙСЛИН-2002“ ООД на 20.09.2022г., видно от удостоверение за връчване по електронен път /л. 37/.

С жалба вх. №53-04-889/27.09.2022 г. по описа на ДОДОП С. РА е оспорен по съдебен ред пред Административен съд София-град, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода й материали, представени са писмени доказателства и са изготвени съдебно-счетоводна, допълнителна съдебно-счетоводна експертиза и съдебна компютърно-техническа експертиза по доказателствено искане на жалбоподателя. Заключениеята на последните са представени на страните и вещите лица са изслушани в открито съдебно заседание, при което на страните е дадена възможност за поставяне на въпроси. Същите са приети от страните без оспорване. Липсват данни за заинтересованост на експертите от изхода на делото и предвид професионалната им компетентност съдът намира представените заключения за компетентно и безпристрастно изготвени, поради което ги кредитира.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА е потвърден в оспорваната част с решението на директора на ДОДОП С.. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществува на спора:

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на

ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 12, ал. 6 и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 от ЗНАП, от заместник - изп. директор на НАП Г. Д. е издадена Заповед № ЗЦУ-3287/08.11.2021 г., с която определя по отношение на Ц. М. П. – началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В. Т., Г. П. Т. – главен инспектор по приходите в ТД на В. Т. Със Заповед № РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и Заповед № ЗЦУ-3287/08.11.2021 г. на заместник - изп. директор на НАП Г. Д., е оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП В. Т. (т. 7 от заповедта). Ревизионен акт № Р-22221921006534-091-001 от 01.07.2022 г. е издаден от Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията, и Г. П. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. – ръководител на ревизията.

РА е издаден като електронен документ, като съдържа мотиви и диспозитивна част в табличен вид, в която са посочени установените задължения с основание, период и размер. Съгласно приетото заключение на съдебно-техническата експертиза и представените по делото писмени доказателства настоящият съдебен състав намира за доказано, че РА е подписан с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, поради което е спазено изискването за писмена форма съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на РА. РА е издаден от компетентни органи в предвиденият от ДОПК срок.

По правото:

1. Отказано е право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на 717 лв. за данъчен период м. 12.2015г. по фактура № [ЕГН]/16.12.2015г. и № [ЕГН]/22.12.2015 г., издадени от "БД СЪРВИСИС" ЕООД.

По делото е представен договор от 10.09.2015г. съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "БД СЪРВИСИС" ЕООД изработване на работен календар - 3100 бр. при възнаграждение 1700,00 лв. без ДДС. В издадената фактура № [ЕГН]/16.12.2015г. е описан конкретен предмет на сделката „Книговезане на работни календари върху подложен картон - набор, лепене, дупчене, пакетиране“. Във фактурата е посочена 1 брой със единична дена и стойност в размер на 1700 лева и начислен ДДС в размер на 340 лева и обща стойност на фактурата 2040 лева. На фактурата е посочен начин на плащане „в брой“ фискален бон от 07.01.2016 г. за сумата от 2040,00 лв., издаден от ЕКАФП с № ДТ572547 и ФП № 02640979. Разходен касов ордер издаден от А. 2002 ЕООД с дата 07.01.2016г и получател Х. В. — и основание „плащане по фактура № [ЕГН]/16.12.2015г. Копие от фактура № [ЕГН]/22.12.2015 г. с предмет - оформление и предпечат на флайери и листовки. В издадената фактура има количество 1 и е описана единична цена 1885 лева и стойност 1885 лева и опция за отложено плащане. Начисления ДДС е в размер на 377 лева и общата стойност на фактурата е

2262 лева с цитиран начин на плащане „в брой“ и конкретен предмет на сделката с параметри за точен вид на услугата, единична цена и брой. Фискален бон от 07.01.2016 г. за сумата от 2262,00 лв., издаден от ЕКАФП с № ДТ572547 и ФП № 02640979. Разходен касов ордер издаден от А. 2002 ЕООД с дата 07.01.2016г и получател Х. В. и основание „плащане по фактура № [ЕГН]/22.12.2015г.“ Приемо-предавателен протокол от 11.10.2015г. за предадени: 2100 бр. календари. Договор за предпечатна подготовка от 15.11.2015г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "БД СЪРВИСИС" ЕООД обработване на снимки, набор на текст оформяне на печатна страница, дизайн на флаер и листовка, изработване на файл, готов за печат с вписана единична цена за всеки отделен брой и на обща стойност 1885,00 лв. без ДДС.

2. Отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на 630 лв. за данъчен за данъчни периоди м.08 и м.12.2016г. по фактура № [ЕГН]/16.08.2016г. и факт. № [ЕГН]/19.08.2016г., издадени от „Криейтиз Супертрейд“ ЕООД.

Представен е договор 01.08.2016г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Криейтиз Супертрейд“ ЕООД книговежане/биговане и сгъване и монтиране на машинки на 400 бр. папки при възнаграждение 800,00 лв. без ДДС. Копие от фактура № [ЕГН]/16.08.2016 г. с ДО 800,00 лв. и ДДС 160 лв. с предмет - книговежане на папки и монтиране на машинки бр. копие от фискален бон. Разходен касов ордер издаден от А. 2002 ЕООД с дата 16.08.2016г и получател С. Н.—и основание „плащане по фактура № [ЕГН]/16.08.2016г. копие от фактура № [ЕГН]/ 19.08.2016 г. с ДО 2350,00 лв. и ДДС 470 лв. с предмет - оформление и предпечат на рекламни материали копие от фискален бон по отношение на № на ЕКАФП и № на ФП, с четима сума 2820 лева от 19.08.2016г. Разходен касов ордер издаден от А. 2002 ЕООД с дата 19.08.2016г и получател С. Н. — и основание „плащане по фактура № [ЕГН]/19.08.2016г.

3. Отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на 1 670 лв. за данъчни периоди м. 08 им. 11.2016г., по фактури № 5...15/ 19.08.2016 г., № 5...69/ 26.11.2016г., издадени от "МЕГА СЪН ПРОТЕКТ" ЕООД.

По делото са представени са три броя договори: Договор от 01.08.2016, съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Мега сън проект" ЕООД биговане на 10000 бр. картончета за сметки при възнаграждение 1350,00 лв. без ДДС. Договор за книговежане и доставки па рекламни календари от 03.11.2016г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Мега сън проект" ЕООД изработване на фирмени работни календари при възнаграждение 3250,00 лв. без ДДС. оферта от 28.10.2016г с параметри цитирани и в горния договор. Договор за предпечатна подготовка от 26.09.2016 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Мега сън проект" ЕООД предпечатна подготовка на тела за работни календари три тела, работни календари едно тяло, индивидуален календар А3, индивидуални календари А4 с договорена стойност 3750,00 без ДДС. Фактури № 5...15/19.08.2016 г., издадена от доставчик „Мега Сън Протект“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД за биговане на картончета за сметки, ведно с фискален

бон.Фактура № 5...69/ 26.11.2016 г., издадена от доставчик „Мега Сън Протект“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД за дизайн и предпечат, ведно с фискален бон.Фактура № 5...71/ 28.11.2016 г., издадена от доставчик „Мега Сън Протект“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД за книговезки услуги,ведно с фискален бон.

4.Отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на 2 070лв. за данъчни периоди м.12.2016 по фактури №5...15/ 19.08.2016г.,№ 5...69/ 26.11.2016г., издадени от „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ" ЕООД.

По делото са представени три броя договори:Договор за предпечатна подготовка от 07.11.2016 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "ЕФЕКТИВ МАРКЕТ" ЕООД набор на текст и оформяне на визитка, оформяне на печатна страница, дизайн на фамота, папка, глава на календар и поздравителна картичка при възнаграждение 1948,00 лв. без ДДС.Договор за книговезане и доставка на работни календари от 21.11.2016 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "ЕФЕКТИВ МАРКЕТ" ЕООД книговезане на работни фирмени календари при възнаграждение 1948,00лв. без ДДС. Договор за книговезане и доставка на работни календари от 21.11.2016 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "ЕФЕКТИВ МАРКЕТ" ЕООД книговезане на работни фирмени календари при възнаграждение 8402 лв. без ДДС.Фактури, издадени от „Ефектив Маркет“ ЕООД за доставени услуги по дизайн и оформяне и книговезки услуги - №1...33/19.12.2016г.,№1...34/20.12.2016г.,№1...35/22.12.2016г., №1...27/19.12.2016г.Приемо-предавателни протоколи към всяка една фактура, удостоверяващи отчетените от „Ефектив Маркет“ ЕООД и приетите от „Айслин - 2002“ ООД услуги;Оферти за книговезки услуги и за предпечатна подготовка, изготвени от „Ефектив Маркет“ ЕООД.

5.Отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на 1000лв. за данъчни периоди м. 06.2017г. по фактури № 5...15/ 19.08.2016г.,№ 5...69/ 26.11.2016г.,издадени от „ Фън Холидейс БГ“ ЕООД.

По делото са представени три броя договори:Договор от 12.06.2017 г., съгласно който "Айслин -2002" ЕООД възлага на "ФЪН ХОЛИДЕИС БГ" ЕООД набиране на текст, оформление, компютърна обработка, книговезки услуги на брошури, флайери, папки, дипляни и бланки при договорено възнаграждение от 5000,00 лв. без ДДС.Договор от 10.07.2017г с изпълнител А. 2002 ЕООД и възложител Б. ЕООД и предмет рекламни материали за нуждите на хотел К. — Св. Св. К. и Е. детайлно описани и в офертата и в предварителния договор — брошури, флаери , папки за бланки А4, дипляни, Бланки описани като количества и размери.Фактури № 5...47/ 21,06.2017г., издадена от доставчик „Фън Холидейс БГ“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД за оформление и компютърна обработка, ведно с фискален бон и разходен касов ордер №P06-8/21.06.2017 г.Фактури № 5...50/ 23.06.2017 г., издадена от доставчик „Фън Холидейс БГ“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД за набор и книговезки услуги, ведно е фискален бон и разходен касов ордер № P06-9/23.06.2017г.

6.Отказано право на приспадане на данъчен кредит на дружеството в общ размер на

1000лв. за данъчни периоди м. 09.2018 - по фактури № 5...15/ 19.08.2016 г.,№ 5...69/ 26.11.2016г.,издадени от „Ото“ЕООД.

По делото е представен договор за предпечатна подготовка и книговезане на брошура 03.09.2018 г., съгласно кой го "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "ОТО" ЕООД оформление и предпечат на флайери и листовки /обработка на снимки, набор на текст,оформяне на печатна страница, и визитка, печат на покана, сгъване и шиене на брошура и др./ при възнаграждение 3600,00 лв. без ДДС. Протоколи 3 броя за предаване на флашка и готови брошури копие от фактура № [ЕГН] / 27.09.2018 г. с ДО 3600,00 лв. и ДДС 720,00 лв. с прелмет - набор на такст, обработка на снимки за печат, оформление и предпечатна подготовка на визитки, брошури и покани - 1 бр. за 2500,00 лв. и книговезане на брошура, книговезки услуги 1 бр. за 1100,00 лв.Към фактурата е представена е хронология на осчетоводяване лист 94 на фактурата и на разплащане по нея в брой и е представено е копие от фискален бон от 27.09.2018 г. за 4320,00 лв.,издаден от ЕКАФП № ДУ413745 и Ф11 № 3650265 на лист 90 гръб.

7.Отказано право на данъчен кредит на дружеството в размер 1 541.60 лв. за данъчен период м. 06 и м.09.2018 г. по фактури издадени „Френдес“ ЕООД.

По делото са представени три броя договори:Договор от 16.05.2018 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на ФРЕНДЕС ЕООД дизайн, оформление и предпечат на флайери, програми, баджове, сертификати, хартиени пликкове, трансперанти, набор на текст, дипляни, каталози, плакати и др. при възнаграждение 4000,00 лв. без ДДС.Договор от 07.06.2018 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на ФРЕНДЕС ЕООД набор предпечат и печат на визитки.Съгласно чл.2 от договора стойността на извършената работа се определя за всяка поръчка по отделно.Договор от 18.06.2018 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на ФРЕНДЕС ЕООД да извърши актуализация на сайта на ревизираното лице при възнаграждение 700,00 лв. без ДДС.Фактури № 3...121/ 27.09.2018г.,издадена от доставчик „Френдес“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД, ведно с фискален бон;Фактури № 3.. .92/ 28.06.2018 г., издадена от доставчик „Френдес“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД, ведно е фискален бон;Фактури № 3.. .97/ 29.06.2018 г.,издадена от доставчик „Френдес“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД, ведно с фискален бон;Фактури № 3...225/ 13.09.2018 г., издадена от доставчик „Френдес“ ЕООД на „Айслин - 2002“ ООД, ведно е фискален бон;Оферти за предоставените услуги, изготвени от „Френдес“ ЕООД до „Айслин - 2002“ ООД.

8.Отказано право на данъчен кредит на дружеството в размер 2 285.20 лв. за данъчен период м. 12.2018, м. 02, м 03 и м. 09.2019 г. по фактури издадени „ ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД.

По делото е представен договор за доставката на услуги към процесите фактури.Приемо-предавателни протоколи към фактурите, удостоверяващи отчетените от „ТРЕЙДИНЕ ЛАМО ЕРУП“ ЕООД и предадените от „Айслин - 2002“ ООД услуги;Фактури, издадени от „ТРЕЙДИНЕ ЛАМО ЕРУП“ ЕООД за доставениуслуги по дизайн и предпечатна подготовка и книговезки услуги - № Е..89/27.12.2018г.,№1...85/21.12.2018 г. №1...119/21.02.2018г.,№. 135/16.03.2019 г., ведно с фискални бонове;Оферти за предоставените услуги, изготвени от „ТРЕЙДИНЕ ЛАМО ЕРУП“ ЕООД до „Айслин - 2002“

ООД.

9.Отказано право на данъчен кредит на дружеството по фактури издадени "ФЕРСТИЛ 2014" ЕООД.

По делото е представен договор за предпечатни и книговезки услуги от 03.02.2015 г.,съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Ферстил 2014" ЕООД изработване па печатни материали - папки, покани, официални покапи, грамоти, значки, знаменца и др. при възнаграждение 2750,00 лв. без ДДС.Договор от 25.03.2015 г., съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на „Ферстил 2014" ЕООД набор, предпечат и печат на 23400 бр. визитки при възнаграждение 1950,00 лв. без ДДС.Копие от фактура № [ЕГН]/28.04.2015г./лист 84/ на обща стойност с ДДС 1540лв. с предмет - книговезна работа - сгъване, биговане, лепене на знаменца.Копие от фактура № [ЕГН]/23.04.2015 г. на обща стойност 1210,00 лв. с предмет -идеен проект и дизайн.Копие от фактура № [ЕГН]/27.04.2015 г. на обща стойност 1950,00 лв. с предмет — предпечатна подготовка.

10.Отказано право на данъчен кредит на дружеството по фактури издадени "СЕЗОНИ 2015 " ЕООД.

По делото е представен договор от 01.07.2019 г.,съгласно който "Айслин - 2002" ЕООД, възлага на "СЕЗОНИ 2015" ЕООД предпечатна подготовка на брошури при възнаграждение 1980лв. без ДДС.Копие от фактура № [ЕГН]/ 24.07.2019 г. с ДО 1980,00 лв. и ДДС 396,00 лв. с предмет - набор на текст, оформяне на страници на бронира и обработка на снимки - 1 бр. за 1980,00 лв. -хронология на осчетоводяване на фактурата и на разплащане по нея в брой.Представено е копие от фискален бон от 24.07.2019 г. за 2376,00 лв.,издаден от ЕКАФП№DY504499 и ФП№ 36662972.Приемо-предавателен протокол от 16.07.2019г. за презаверен на готови файлове за печат на брошури.

Органите по приходите са направили извод, че изборът на процесите доставчици посочени по-горе не е извършен от жалбоподателя на база обективни търговско-икономически критерии, тъй като страните не са целели реално предоставяне, съответно получаване на стоки и услуги, а само съставяне на данъчни документи, които да осигурят възможност за ползване на право на данъчен кредит за съответните периоди. В обобщение органите по приходите са приели, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури не са налице императивно изискуемите от закона предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69. ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и чл. 25 от ЗДДС, а именно не е доказано фактическо извършване на доставките, което е известно или няма как да не е известно на ревизирания субект.

В резултат на горното на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 633.80 лв.,както и ОП са преобразували счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество в посока увеличение с осчетоводени разходи в размер на 57 869,00 лв. за 2015г.-2019г.

Съдът приема ,че изводите на ОП издали РА не кореспондира със събраните по делото

доказателства и същият се явява незаконосъобразен поради следното:

Първо фактурите по които е отказано данъчен кредит на дружеството са издадени във връзка с договори за изработка сключени между жалбоподателят и дружествата: „ФЕРСТИЛ 2014“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БД СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „КРИЕЙТИЗ СУПЕРТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГА СЪН ПРОТЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФЪН ХОЛИДЕЙС БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФРЕНДЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ОТО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], и „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Настоящият състав следва да отбележи, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. Според легалната дефиниция, въведена в чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Следва да се посочи, че за да се направи ясен извод за наличие на конкретно осъществена доставка, следва да се установи извършването на услугата и заплащане на възнаграждението-паричните суми по процесната доставка. В настоящия процес следва да се установи къде, кога, от кого и в какъв обем е изработил търговецът трудовия резултат, за който се е задължил. В случая безспорно в договорите е посочено доставчика/ците какво е следва да извърши, в какъв срок и цена, същите са подписани и приети като доказателства по делото и не са оспорени.

Второ съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, което в случая също е налице и не се оспорва от ответника, като следва да се отбележи, че към всяка една от фактурите са представени и приемо-предавателни протоколи, които обективират приемане на извършените услуги съгласно договорите. **Така изписан предметът на услугите, за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.** Според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) “по силата на член 178, буква а) от Директива 2006/112 упражняването на правото на приспадане, визирано в член 168, буква а) от нея, по отношение на доставката на стоки и услуги се подчинява на едно-единствено формално условие — притежаването от страна на данъчно задълженото лице на фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и 238—240 от тази директива.” (Решение на СЕС по дело 385/09, т. 47).

Съдът приема, че фактурите по които отказано данъчен кредит на жалбоподателят съдържат информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола, и е налице ясна одитна следа както в счетоводството на доставчиците, така и в счетоводството на жалбоподателят. Видно от заключението на вещото лице издадени от „БД Сървисис“ ЕООД, „Криейтиз Супертрейд“ ЕООД, „Мега Сън Протект“ ЕООД, „Фън

Холидейс БГ“ ЕООД , „Френдес“ ЕООД, „Ото“ ЕООД, „Трейдинг Дамо Груп“ ЕООД, „Ефектив Маркет“ ЕООД, и „Сезони 2015“ ЕООД, „Ферстил 2014“ ЕООД, фактури са осчетоводени в сметка 602 Разходи за външни услуги в месеца в който са издадени и са включени в дневника за покупки и справка декларация по ЗДДС също в месеца за който са издадени.Посочено е също заключението,че към всяка от процесите фактурите са приложени фискални бонове и това обстоятелство е достатъчно,за да е налице документална обоснованост за плащане по всяка една от фактурите./т.2 изр.1 л.219/В допълнителното заключение вещото лице е посочило, също че „Айслин 2002“ ООД е платило изцяло в брой стойността и трите фактури с доставчик "Ферстил 2014" ЕООД - 338/28.04.2015г. - 1848 лева, №334/27.05.2015г.-2340 лева и №327/23.04.2015г. - 1452 лева с касови бележки издадени от доставчика „Ферстил 2014“ ЕООД./л.269/Извършеното плащане е осчетоводено в регистрите на дружеството жалбоподател,т.е по всяка една от фактурите посочени по-горе съдът приема,че е налице плащане.

Трето съгласно националния данъчен закон и константната практика на Съда на ЕС по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги.От т. 33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело С - 285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право. В тази връзка в хода на производството се установи, че разходите, които са извършени от дружеството-жалбоподател, са използвани в икономическата дейност на жалбоподателя за осъществяване на последващи облагаеми доставки и тези последващи доставки са осчетоводени на приход в сметка 703 приходи от услуги,както следва:фактура №460/14.10.2015г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Съюз на Тракийските дружества в България с предмет „Изработване на календари“ 2100 броя с единична цена 1,895 лева и стойност 3979,50лева. Фактура №485/01.12.2015г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Импулс Ко ООД с предмет „Изработване на рекламни материали“ -с единична цена 1236 лева и стойност 1236 лева.Начислен е ДДС 247,20 лева,фактура №496/11.12.2015г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Съюз на Тракийските дружества в България с предмет „Изработване на допълнителни календари за 2016 на СТДБ“ - 1000 броя с единична цена 2,082 лева и стойност 2082 лева.Начислен е ДДС 416,40 лева,фактура №503/21.12.2015г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател ИЦТВП ООД с предмет „Изработване на рекламни материали“ —с стойност 340 лева.Фактура №568/04.07.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Съюз на Тракийските дружества в България с предмет „Окончателно плащане по договор от дата 29.03.2016г.“ —с ДО 2500 лева. Начислен е ДДС 500,00 лева, фактура №599/11.11.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Съюз на Тракийските дружества в България с предмет „Аванс печатни материали“ —с ДО 1250,00 лева. Начислен е ДДС 250,00 лева. Фактура

№628/14.12.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател А. М. ЕООД с предмет „изработване на работни календари , фактура №606/21.11.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Импрегнация 2000 АД с предмет „Изработване и печат на рекламни материали“,Фактура №625/09.12.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател „Ойробул“ ООД с предмет „печат на рекл- химикалки, календари , запалки и работни календари.Фактура №629/14.12.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател „Колор Марк“ ЕООД с предмет „изработване на календари три тела Фактура №635/16.12.2016г. с издател "Айслин - 2002" ЕООД и получател Банка „Пиреос България“ АД с предмет „изработване на визитни картички др.Подробно отразени в СЧЕ.Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от доставчиците на жалбоподателя.Съдът установи, че тези изводи на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти.Законът не задължава получателя на услуга от вида на процесните, /каквото е жалбоподателят/, да доказва **дали са извършени от лица,заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика.**Също така от данните в ревизионния акт не може да се приеме,че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане.Доставчиците са **потвърдили издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби.**Съгласно относимата практика/Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. / националният съдия следва да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че "обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител,по-специално тъй като последните **не разполагали с необходимите персонал, материали и активи,** разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане.Тоест по ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива решение по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя./Освен това, както СЕС сочи в практиката си /Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11, както и Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11/, добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги, не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик.Непредставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на преките доставчици, при наличието на данни за безспорно изпълнени услуги, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадената фактура.

Четвърто в обжалваният РА/РД/л.80/, отказът за възстановяване на ДДС,ОП са приели процесните сделки като симулативни-„относителна симулация“.По отношение твърдяното от ответника наличие на правна привидност със симулация на доставка следва да се има предвид, следното:Привидна е сделката, която се извършва само за да се създаде една погрешна представа у трети лица, че е извършена такава сделка, но всъщност страните, които я извършват, не желаят тя да породи правни

последници. Привидността може да бъде относителна, когато страните прикриват сключването на друга сделка или абсолютна, когато зад привидната сделка няма друга сделка. В настоящия случай, органът по приходите е обосновал „симулативността“ на сделките с липса на доказателства, че издателите на фактурите са могли да доставят услугите. Изводите на ОП са неправилни с оглед представените в хода на административното и съдебно производство доказателства. Настоящият съдебен състав счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установят обективни данни за недобросъвестност на ревизираното лице по отношение на доставките. Следва да се налице доказателства за това, че данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от прекия му доставчик или от неговия подизпълнител, каквито доказателства в случая липсват. В унисон с посочената съдебна практика на СЕС, следва да се посочи, че органът по приходите не следва да създава задължение за получателя на фактурата да извършва проверки на контрагента си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. С решението постановено по съединени дела С-80/11 и С-142/11, СЕС е приел, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а), член 220, точка 1 и член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Предвид твърденията за относителна симулация, не са представени обективни данни от ОП, че сделките са белязани с измама. Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, като приема, че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС, за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателят по фактурите, издадени от ФЕРСТИЛ 2014“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БД СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „КРИЕЙТИЗ СУПЕРТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГА СЪН ПРОТЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФЪН ХОЛИДЕЙС БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФРЕНДЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ОТО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], и „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В частта на облагането по ЗКПО.

Съгласно [чл.26 от ЗКПО](#) не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи: 1. разходи, несвързани с дейността; 2. разходи, които не са документално обосновани по смисъла на [този закон](#). Като документалната обоснованост е дефинирана в [чл.10 от ЗКПО](#). По силата на ал.1 от същата правна норма счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ЗСч при условие, че за липсващата информация са налице документи,

които я удостоверяват - чл.10, ал.2 от ЗКПО. Чл.3, ал.3 от ЗСч поставя изискването „предприятията да осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на стопанските операции и факти при спазване изискванията за съставянето на документи по този закон“. Документалната обосновааност, като основен принцип на водене на счетоводството се изразява в изискването за съставяне на счетоводен документ за всяка стопанска операция при спазване на изискванията на действащото законодателство за съставяне на документите. Съгласно [чл.6, ал.1, т.1 от ЗСч](#) първичният счетоводен документ е носител на информация за регистрирана за първи път стопанска операция, който следва да съдържа реквизитите, посочени в [чл.7, ал.1 от ЗСч](#). В случая, увеличаването на финансовия резултат на жалбоподателя, е правно обоснован с нормата на [чл.26, т.1 и т.2 от ЗКПО](#), съгласно които не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, разходи, несвързани с дейността и които не са документално обосновани по смисъла на [този закон](#). Ревизиращия екип е преобразувал счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество в посока увеличение с осчетоводени разходи в размер на 57 869,00 лв., като се позовавал на разпоредбата на чл.16 ал.2 т.4 от ЗКПО. Разходите представляват сбора от данъчните основи по фактури, издадени от контрагенти на жалбоподателя. В резултат на това в хода на ревизията на лицето са установени задължения за корпоративен данък над декларирания, както следва:

За данъчен период 2015 г.

Дружеството е подало годишна данъчна декларация ГДД по чл. 92. ал. 1 от ЗКПО с вх. №2219140046833 от 14.03.2016г. Декларирана е данъчна загуба в размер на 791.74 лв. В хода на ревизията декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен със сума в размер на 8 285,00 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „ФЕРСТИЛ 2014“ ЕООД и „БД СЪРВИС-ИС“ ЕООД. Вследствие на това е определен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 7 493,26 лв. и дължим корпоративен данък за 2015 г. в размер на 749.33 лв., ведно с лихви за забава в размер на 475,26 лв.

За данъчен период 2016 г.

Дружеството е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2219И0063491 от 26.03.2017г. Декларирана е данъчна загуба в размер на 3 012,75 лв. След извършено от ревизиращия екип увеличение на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 21 850,00 лв., представляваща сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „КРИЕЙТИЗ СУПЕРТРЕЙД“ ЕООД, „МЕГА СЪН ПРОТЕКТ“ ЕООД и „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ“ ЕООД. е определен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 18 837.25 лв. и дължим корпоративен данък за 2016 г. в размер на 1 883,73 лв., ведно с лихви в размер на 1 002.12 лв.

За данъчен период 2017г.

Дружеството е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2219И0078637 от 18.03.2018г. Декларирана е данъчна загуба в размер на 2 045,96 лв. След извършено от ревизиращия екип увеличение на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя със сума в

размер на 5 000,00 лв.. представляваща сбора от данъчните основи по фактури, издадени от „ФЪН ХОЛИДЕЙС БГ“ ЕООД, е определен данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 2 954,04 лв. и дължим корпоративен данък за 2017 г. в размер на 295,40 лв.. ведно с лихви в размер на 127,28 лв.

За данъчен период 2018 г.

Дружеството е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. №2219И0097251 от 16.03.2019г. Декларирана е данъчна печалба в размер на 3 724,44 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 372.44 лв. Ревизиращият екип е преобразувал декларирания от жалбоподателя счетоводен финансов резултат, както следва: Извършено увеличение на резултата със сума в размер на 17 823.00 лв.. представляваща сбора от данъчните основи на фактури, издадени от „ФРЕНДЕС“ ЕООД. „ОТО“ ЕООД и „ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД; Непризнато намаление на счетоводния финансов резултат в размер на 5 850.45 лв. Установено е, че през 2018 г. жалбоподателят е осчетоводил пренасяне на данъчни загуби на основание чл. 70 от ЗКПО. Видно от мотивите на РА/РД посочено е, че за предходните периоди дружеството не е следвало да приключва е резултат данъчна загуба, а вследствие направеното от ревизиращите преобразуване на счетоводния финансов резултат е установено, че данъчният финансов резултат за предходните данъчни периоди е данъчна печалба. Съответно няма основание за прилагане на разпоредбата на чл. 70. ал.1 и ал. 2 от ЗКПО. Вследствие на горното за данъчен период 2018 г. ревизиращите са формирали данъчен финансов резултат - печалба, в размер на 27 397,89 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2 739,79 лв., от който дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 2 367,35 лв., ведно с лихви в размер на 780.63 лв.

Изводите на ОП са неправилни с оглед доказателствата по делото и ОП неправилно са преобразували счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество в посока увеличение с осчетоводени разходи в размер на 57 869,00 лв. за процесните години. Налице е документалната обосновааност по всяка една от фактурите посочени по горе в решението по които е отказано ДК. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС и съдържащ изискуемите реквизити. Жалбоподателят, като лице, което черпи благоприятни за себе си правни последици, носи доказателствена тежест за установяване с всички допустими доказателствени средства реалността на доставките и материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване право на приспадане на данъчен кредит. Т.е. доказване е проведено в рамките на настоящото производство и е формиран извод за реално осъществени стопански операции, документиращи с процесните фактури издадени от ТД: „ФЕРСТИЛ 2014“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БД СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „КРИЕЙТИЗ СУПЕРТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МЕГА СЪН ПРОТЕКТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕФЕКТИВ МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФЪН ХОЛИДЕЙС БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ФРЕНДЕС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ОТО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТРЕЙДИНГ ЛАМО ГРУП“ ЕООД с[ЕИК], „СЕЗОНИ 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Обосновааното наличие на осъществена доставка за целите на ЗДДС рефлектира пряко и на отчетените разходи за тези доставки по ЗКПО за 2015г., 2016г., 2017г. 2018г., с оглед установеното в предходната част на решението относно задълженията по ЗДДС и формирания в рамките на настоящото съдебно производство

извод, че ревизираното лице е представило доказателства за реалното извършване на стопанските операции, то съдът намира, че не е налице хипотеза на осчетоводяване на разходи, които не са реално извършени, в какъвто смисъл са изводите на приходната администрация, съответно жалбоподателят не е намалил финансовия си резултат и това не е довело до плащане на корпоративен данък в по-малък размер от действително дължимия. Във връзка с това не са изпълнени хипотезите на чл.16 ал.2 т.4 ЗКПО, поради което съдът намира, че финансовият резултат е преобразуван неправилно и незаконосъобразно, вследствие на което неправилно е определен допълнителен корпоративен данък на дружеството за 2015г.,2016г.,2017г.2018г., /посочен по горе/ ведно с дължимите лихви.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноски по делото е основателна. Следователно ответникът следва да му заплати сумата от 50,00 лв. за платена държавна такса, 915,90 лв. за съдебно-счетоводна експертиза, 400 лв. за допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, 650 лв. за съдебна компютърно-техническа експертиза и 1500,00 лв. за адвокатско възнаграждение по представен договор за правна защита и съдействие, съдържащ изявление за заплатена в брой сума в посочения размер, или общо 1797,19 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221921006534-091-001/01.07.2022г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Г. П. Т. - ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка на РА № П-22221922170243-003-001/21.09.2022 г. от издателите на РА, в частта, потвърдена с Решение № 1499/19.09.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, по жалбата на „АЙСЛИН - 2002“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр. С., [жк], [жилищен адрес] с които на дружеството е отказано право на данъчен кредит в общ размер 10 633.80 лв. по ЗДДС и са определени лихви за забава на стойност 5 069.53 лв., както и определен допълнителен корпоративен данък по ЗКПО в общ размер 5 786,91 лв. за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. и лихви за забава в размер 2 485,02 лв.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на „АЙСЛИН - 2002“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] сумата от 1797,19 евро, представляваща направени разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния

акт.

СЪДИЯ: